

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΙΔΙ

(Καλοκαίρι. Χωριάτικο σπίτι. Ένα τεράστιο παράθυρο διάπλατα ανοιχτό. Τραπέζι στρωμένο. Ένα ζευγάρι τρώει σιωπηλά. Άπ' έξω ακούγονται διάφοροι θόρυβοι, γαϊδούρια που γκαρίζουν, σκυλιά που γαβγίζουν, φωνές παιδιών που παίζουν, τζιτζικια. Ξαφνικά ακούγεται θόρυβος αυτοκινήτου).

Άντρας

(Πετάγεται άπάνω και κοιτάει από τό παράθυρο)

—...Είμαι τό φορτηγό του Σιδέρη... τό θαψε πράσινο...

(Ό θόρυβος του αυτοκινήτου χάνεται. Ό άντρας ξαναγυρίζει στη θέση του, συνεχίζει τό φαγητό του άμίλητος).

.....(Πάυση)

(Άκούγεται πάλι θόρυβος αυτοκινήτου, ό άντρας πετάγεται πάλι στο παράθυρο)

—...Τό λεωφορείο περνάει τήν καμάρα!

(Γυρίζει στη θέση του άμίλητος και συνεχίζει τό φαγητό του)

.....(Πάυση)

(Άκούγεται ξανά θόρυβος αυτοκινήτου, ό άντρας πετάγεται πάλι στο παράθυρο)

—...Ήρθανε οι μυλωνάδες!

(Τό αυτοκίνητο σταματά κάπου. Ό άντρας ξαναγυρίζει στη θέση του και συνεχίζει τό φαγητό του. Ή γυναίκα τόν άγριογοιτά)

.....(Πάυση)

(Άκούγεται πάλι θόρυβος αυτοκινήτου, ό άντρας πετάγεται ξανά στο παράθυρο)

—...Είμαι τό αυτοκίνητο που φέρνει τόν πάγο!!!

(Τό αυτοκίνητο κάπου σταματά. Ό άντρας ξαναγυρίζει στη θέση του)

Γυναίκα

(Σκληρά)

—...Τό φαγητό θά σου πάει στά ποδάρια!

.....(Πάυση)

Άντρας

—...Άν είμασταν στην πόλη δέ θά τό είχαμε χάσει... θά του κάνανε πενικιλίνες και θά ζούσε...

Γυναίκα

(Δακρυσμένη)

—...Πώς θά ζούσε:

Άντρας

—...Θά τό είχανε φροντίσει!

Γυναίκα

—...Έκει τό μολύνανε!

.....(Πάυση)

Άντρας

—...Θά πουλήσω τά μελίτσια και θά φύγουμε!

Γυναίκα

(Κλαίγοντας)

—...Θά πεθάνω... δέν μπορώ νά κάνω άλλοῦ...

(Ό άντρας κτυπάει τό χέρι του δυνατά στο τραπέζι. Γυρίζει από τήν άλλη μεριά και τόν παίρνουνε τά κλάματα).

Γιώργος Μανιώτης